

Sygn. akt I C 1696/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Goleniowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Smalec

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2016 roku w Goleniowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. B.**

przeciwko **Bankowi (...) S.A. z siedzibą w W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

postanowił:

1. umorzyć postępowanie w sprawie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. wobec skutecznego cofnięcia pozwu przez powoda przed rozprawą;
2. oddalić wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania od strony pozwanej na rzecz powoda.

SSR Joanna Smalec

UZASADNIENIE

Powód w dniu 6 lipca 2016 r. złożył pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wraz z wnioskiem o zabezpieczenie do Sądu Rejonowego w S..

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy w S. stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę właściwemu miejscowo i rzeczowo Sądowi Rejonowemu w Goleniowie. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 7 września 2016 r.

Po wydaniu ww. postanowienia, pismem z dnia 4 sierpnia 2016 r. pełnomocnik powoda złożył oświadczenie o cofnięciu pozwu z uwagi na wyegzekwowanie przez Komornika Sądowego całej należności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym z dnia 3 listopada 2010 r.

Zgodnie z treścią art. 203 §1 k.p.c. – pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego, aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

W przedmiotowej sprawie powód cofnął powództwo przed pierwszą rozprawą, dlatego zgoda pozwanego na cofnięcie nie była potrzebna. Cofnięcie pozwu jest cofnięciem wniosku o udzielenie ochrony prawnej roszczeniu procesowemu. Jest wyrazem prawa powoda do dysponowania przedmiotem procesu oraz przejawem odwołałości czynności procesowych. Jeżeli pozew zostanie skutecznie cofnięty - udzielenie ochrony prawnej - wydanie wyroku stanie się bezprzedmiotowe i niedopuszczalne - sąd wydaje wówczas, tak jak i w niniejszej sprawie postanowienie o umorzeniu postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe, a w tym powody wycofania powództwa oraz treść przepisów o przesłankach warunkujących dopuszczalność cofnięcia powództwa, tj. art. 203 § 4 k.p.c., Sąd wobec skutecznego cofnięcia pozwu przez powoda, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie i orzekł jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

Wraz z wycofaniem powództwa, powód złożył wniosek o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wskazując że to stroną pozwaną należy uznać za przegrywającą sprawę pomimo cofnięcia powództwa, gdyż to pozwana swoim niewłaściwym postępowaniem przejawiającym się w dochodzeniu przedawnionej należności (i to mimo wezwania przez powoda do zaniechania tegoż) zmusiła powoda do wystąpienia z powództwem opozycyjnym, zaś wyłącznie na skutek szybkiej egzekucji z rachunku bankowego powoda powództwo to stało się bezprzedmiotowe.

W ocenie Sądu I instancji powyższy wniosek okazał się nieuzasadniony i podlegał oddaleniu.

Należy w tym miejscu wyjaśnić, że w odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu, cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu. Fakt zaspokojenia w toku procesu należności poszukiwanej pozwem wykazuje bowiem, że strona powodowa procesu nie przegrała. W takiej sytuacji nie ma podstaw do oceny, że strona powodowa przegrała sprawę. Jeżeli zatem pozwany, pomimo wcześniejszych wezwań go do spełnienia świadczenia, spełnia je dopiero po wytoczeniu powództwa, to z reguły uznać należy, że dał on w ten sposób powód do wytoczenia sprawy i zgodnie z odpowiednio stosowaną zasadą słuszności z art. 101 k.p.c. powinien ponieść jej koszty także w przypadku umorzenia postępowania na skutek cofnięcia pozwu. W takim przypadku przepis art. 203 § 2 k.p.c. nie ma zastosowania.

W przedmiotowej sprawie sytuacja faktyczna i przyczyna wycofania powództwa jest zasadniczo odmienna. Powód wycofał powództwo albowiem obawiał się, że jeśli tego nie zrobi, jego powództwo zostanie oddalone z uwagi na to, że Komornik wyegzekwował roszczenie objęte tytułem wykonawczym, a on tym samym przegra spór. Nie mniej jednak, nie można przyjąć, że roszczenie powoda jakiego dochodził w niniejszej sprawie zostało zaspokojone i z tego oto powodu podtrzymywanie powództwa byłoby niezasadne. W sprawie powództwo wraz z wnioskiem o zabezpieczenie okazało się jedynie spóźnione z uwagi na to, że wierzyciel zdążył wyegzekwować roszczenie objęte tytułem wykonawczym. Nie można przesadzić, kto spór wygrał, a kto przegrał, jednakże nie jest to sytuacja taka, która uzasadniałaby zastosowanie wyjątku, o którym mowa powyżej jeśli chodzi o rozstrzygnięcie o kosztach procesu, tj. odpowiednie zastosowanie zasady słuszności.

Należy podkreślić, iż w przedmiotowej sprawie, umorzenie postępowania egzekucyjnego nastąpiło w związku z wyegzekwowaniem przez Komornika roszczenia objętego tytułem wykonawczym, a nie na wniosek wierzyciela będący reakcją na stanowisko dłużnika, tj. w związku z wniesieniem przez niego powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Jest to zasadnicza różnica jeśli chodzi o ocenę, czy wniesienie powództwa było uzasadnione i konieczne (skuteczne), a w rezultacie jeśli chodzi o ocenę wniosku powoda o zwrot kosztów postępowania, które również muszą być oceniane jako celowe i uzasadnione. Pierwsza sytuacja nie może być w taki sam sposób oceniona jak druga. Jedynie bowiem w drugim przypadku można przyjąć, że wniesienie powództwa odniosło cel, skutek i w jakimś stopniu zaspokoiło roszczenie powoda. Na uzasadnienie przytoczonego wyводу można dodatkowo w tym miejscu przywołać słuszne stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym jeśli zachodzą okoliczności stanowiące podstawę powództwa opozycyjnego, o którym mowa w art. 840 k.p.c., sam fakt dysponowania przez wierzyciela tytułem wykonawczym, który może stanowić podstawę egzekucji, daje dłużnikowi powód do wytoczenia sprawy w rozumieniu art. 101 k.p.c. Jeśli więc w takiej sytuacji powództwo zostaje wytoczone przez dłużnika i w toku procesu wierzyciel wydaje dłużnikowi sporny tytuł wykonawczy, to dłużnik zasadnie może domagać się zasądzenia zwrotu kosztów procesu na podstawie art. 98 k.p.c., podnosząc, że zaspokojenie roszczenia nastąpiło na skutek wytoczenia powództwa - /tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2012 r., IV CZ 121/12/.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt 2 postanowienia, nie znajdując podstaw do uwzględnienia wniosku powoda.

Sąd nie orzekł o uiszczonej opłacie od pozwu na podstawie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tj. art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. b) zgodnie z którym, Sąd z urzędu zwraca stronie całą uiszczoną opłatę od pisma cofniętego, jeżeli cofnięcie nastąpiło przed wysłaniem odpisu pisma innym stronom, zgodnie z wnioskiem powoda.

SSR Joanna Smalec

ZARZĄDZENIE

Sygn. akt I C 1696/16

1. odnotować,
2. zakreślić,
3. odpis postanowienia doręczyć:
 - pełnomocnikowi powódki,
 - pozwanemu z pouczeniem o zażaleniu wraz z odpisem pisma powódki z dnia 4.08.2016 r. o wycofaniu powództwa (mylnie wszyty do akt) oraz odpisem pozwu,
4. przedłożyć z zażaleniem, wnioskiem, ew. za 14 dni dołączając zwrotne potwierdzenia odbioru.

G., dnia 10.11.2016 roku SSR Joanna Smalec